

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

УПРАВНИОТ СУД во совет составен од судиите: Светлана Костова - претседател на совет и судиите Мирјана Василевска и Фани Илиевска - членови на советот, со записничар Роберт Јордев - судски соработник, решавајќи по тужбата на тужителот Јавното претпријатие Комунална хигиена Скопје, против решението на Комисијата за заштита на конкуренцијата бр.07-92/18 од 18.12.2009 година, за заштита на конкуренцијата, на седницата на советот одржана на ден 06.06.2012 година, донесе:

ПРЕСУДА

Тужбата на тужителот Јавното претпријатие Комунална хигиена Скопје против решението на Комисијата за заштита на конкуренцијата бр.07-92/18 од 18.12.2009 година, СЕ ОДБИВА КАКО НЕОСНОВАНА.

Образложение

Со оспореното решение бр.07-92/18 од 18.12.2009 година, Комисијата за заштита на конкуренцијата постапувајќи по барањето на ЕКО КЛУБ ДООЕЛ Битола заради утврдување на злоупотреба на доминантна позиција на пазарот за депонирање на отпад од територијата на град Скопје и од сите други места кои гравитираат кон градот Скопје утврдила дека Јавното претпријатие Комунална хигиена Скопје, согласно член 13 став 1 од Законот за заштита на конкуренцијата, има доминантна позиција на пазарот за депонирање на отпад од територијата на Град Скопје и од сите други места кои гравитираат кон градот Скопје, бидејќи стопанисувал со депонијата Дрисла како единствена депонија на наведениот географски пазар и дека во периодот од 31.12.2006 до 15.01.2007 година и во периодот од 10.06.2008 до денот на донесувањето на ова решение ја злоупотребило доминантната позиција во смисла на член 14 став 2 точка 6 од Законот за заштита на конкуренцијата на тој начин што неоправдано одбивало да му овозможи на тужителот ЕКО КЛУБ ДООЕЛ Битола за соодветен надомест пристап кон депонијата Дрисла со што го оневозможило ЕКО КЛУБ ДООЕЛ Битола да делува како конкурент на Јавното претпријатие Комунална хигиена Скопје на пазарот за собирање и транспорт на комунален отпад од територијата на град Скопје и од сите други места кои согласно начелото на блискост од Законот за управување со отпад гравитираат кон градот Скопје. Со истото решение на тужителот му било наложено од денот на правосилноста на решението да му овозможи на ЕКО КЛУБ ДООЕЛ Битола за соодветен надомест пристап кон депонијата Дрисла и

во рок од 30 дена да донесе соодветни акти со кои ќе се утврдат на недискриминаторен начин, начинот и условите под кои се овозможува пристап на трети лица кон депонијата Дрисла.

Тужителот поведе управен спор против решението на тужениот орган поради погрешно утврдена фактичка состојба и повреда на правилата на постапката и на Управниот суд му предлага да ја уважи тужбата на тужителот и да го поништи оспореното решение на тужениот орган.

Во одговор на тужбата тужениот орган истакнува дека тужбените наводи се неосновани и дека во конкретниот случај тужениот орган правилно утврдил дека постои злоупотреба на доминантната позиција од страна на Јавното претпријатие Комунална хигиена Скопје согласно одредбите од Законот за заштита на конкуренцијата и на Управниот суд му предлага да ја одбие тужбата како неоснована.

Управниот суд постапувајќи по тужбата, го испита оспореното решение во границите на тужбеното барање во смисла на член 37 од Законот за управните спорови, па по оценка на тужбените наводи, одговорот на тужбата и списите на предметот, најде:

Тужбата е неоснована.

Од увидот во списите на предметот е утврдено дека ЕКО КЛУБ ДООЕЛ Битола на 05.02.2009 година до Комисијата за заштита на конкуренцијата доставил барање за поведување на постапка против тужителот заради утврдување на злоупотреба на доминантна позиција на овој правен субјект на пазарот за депонирање на отпад од територијата на град Скопје и од сите други места кои согласно начелото на блискост од Законот за управување со отпад гравитираат кон градот Скопје во однос на депонирањето на отпадот.

Постапувајќи по барањето на тужителот Комисијата за заштита на конкуренцијата донела Заклучок број 07-92/2 од 25.02.2009 година со кој од тужителот побарала да достави податоци и информации релевантни за постапување на тужениот орган. Врз основа на доставените податоци од страна на тужителот тужениот орган со Заклучок бр.07-92/4 од 30.03.2009 година повел постапка против тужителот заради утврдување на постоење на доминантна позиција на релевантниот пазар. Тужителот со допис бр.07-92/5 од 13.05.2009 година одговорил на Заклучокот за поведување на постапка и ги доставил бараните податоци од заклучокот.

Заради утврдување на фактичката состојба тужениот орган со Заклучок бр.07-92/6 од 21.05.2009 година закажал усна расправа, а истата била одржана на 16.06.2009 година во просториите на тужениот орган.

Дополнително тужениот орган од Јавното претпријатие за стопанисување со станбен и деловен простор на Република Македонија и од Царинската управа на Република Македонија побарал доставување

на определени податоци за начинот на стопанисување и одржување на граничните премини во Република Македонија кои со дописи бр. 07-92/12 од 14.09.2009 година и бр.07-92/13 од 15.09.2009 година биле доставени од страна на наведените државни органи. Тужениот орган до подносителот на барањето и до тужителот доставил барање број 07-92/16 од 25.11.2009 година за изјаснување по наводите на тужениот орган во врска со управната работа која била предмет на постапката. ЕКО КЛУБ ДООЕЛ Скопје доставил одговор на наведеното барање, а тужителот не се произнел по наводите на тужениот орган.

Врз основа на вака спроведената постапка и утврдената фактичка состојба тужениот орган го донел оспореното решение кое е предмет на овој управен спор.

Судот наоѓа дека тужениот орган со оспореното решение не го повредил законот на штета на тужителот поради следното:

Согласно член 2 од Законот за заштита на конкуренција („Службен весник на Република Македонија, број 4/2005, 70/2006 и 22/2007), цел на овој закон е обезбедување слободна конкуренција на домашниот пазар заради поттикнување на економска ефикасност и благосостојба на потрошувачите.

Според член 5 алинеја 8 од истиот закон, „релевантен пазар на стоки,“ е пазар на сите стоки и/или услуги што се сметаат за меѓусебно разменливи или заменливи за потрошувачот, според карактеристиките на стоките, нивните цени и нивната наменска употреба.

Според член 13 став 1 од истиот закон, едно претпријатие има доминантна позиција на релевантниот пазар, ако како потенцијален продавач или купувач на определен вид на стоки и/или услуги: нема конкуренти на релевантниот пазар и во споредба со своите конкуренти има водечка позиција на релевантниот пазар, а особено со оглед на пазарниот удел и позиција, финансиската моќ, пристапот до изворите на набавка или на пазарот, поврзаноста со други претпријатија, правните или фактичките пречки за влез на другите претпријатија на пазарот, способноста за диктирање на пазарните услови со оглед на неговата понуда или побарувачка и способноста за исклучување на другите конкуренти од пазарот со насочување кон други претпријатија. Според став 3 од истиот член се претпоставува дека едно претпријатие има доминантна позиција, ако неговото учество во релевантниот пазар изнесува повеќе од 40% освен ако претпријатието не го докаже спротивното.

Согласно член 14 став 1 од истиот закон, забранета е секоја злоупотреба на доминантната позиција од едно или повеќе претпријатија на релевантниот пазар. Според став 2 од истиот член злоупотребата од ставот 1 на овој член особено постои во случај на: директно или индиректно наметнување на нефер куповни или продажни цени или други нефер услови на тргување, ограничување на производството, пазарите или техничкиот развој на штета на потрошувачите, примена на

различни услови за исти или слични правни работи со други трговски партнери, со што се ставаат во понеповолна конкурентска позиција, условување на склучување на договори со прифаќање од другите договорни страни дополнителни обврски, што по својата правна природа или согласно трговските обичаи не се во врска со предметот на договорот, одбивање да се тргува или поттикнување и барање од други претпријатија или здруженија на претпријатија да не купуваат или продаваат производи или услуги на некое определено претпријатие со намера на нечесен начин да му нанесат штета на тоа претпријатие и одбивање да му се овозможи пристап во сопствената мрежа или други инфраструктурни објекти на друго претпријатие за соодветен надомест, под услови без ваквото истовремено користење другото претпријатие, заради правни или фактички причини да биде оневозможено да дејствува како конкурент на доминантното претпријатие.

Според член 15 од истиот закон Комисијата во случаите од членовите 13 и 14 на овој закон со решение ја утврдува доминантната позиција и однесувањето на претпријатието со кое се злоупотребува таквата позиција, односно се спречува, ограничува или нарушува конкуренцијата, како и времетраењето на таквото однесување, го забранува секое натамошно однесување на претпријатието од ставот 1 точка 1 на овој член, ги определува мерките и роковите за отстранување на штетните последици од таквото однесување и ги утврдува другите соодветни мерки и рокови за нивно извршување што придонесуваат за воспоставување на конкуренцијата меѓу претпријатијата на релевантниот пазар.

Имајќи ги во предвид цитираните законски одредби Управниот суд смета дека тужениот правилно утврдил дека согласно член 13 од Законот за заштита на конкуренцијата тужителот имал доминантна позиција на релевантниот пазар бидејќи во негови рамки се наоѓала единствената депонија на подрачјето на релевантниот географски пазар. Од друга страна согласно начелото за блискот утврдено во Законот за управување со отпад оваа депонија во конкретниот случај била единствена депонија во однос на собирањето на отпад од сите други места гравитираат кон градот Скопје како што во конкретниот случај е собирањето на отпад од граничните премини Табановце и Стенковец.

Ако се има во предвид одредбата од член 45 став 1 од Законот за управување со отпад според која собирањето и транспортот на комуналниот и на другите видови на неопасен отпад можат да го вршат и правни и физички лица кои поседуваат дозвола издадена од органот на државната управа надлежен за работите од областа на животната средина и можноста правните и физичките лица кои создаваат и/или поседуваат комунален и друг вид на неопасен отпад во количини поголеми од пропишаните утврдени со Планот на Република Македонија за управување со отпад да можат да склучат договор за собирање и транспорт на комуналниот и други видови неопасен отпад со правни и физички лица согласно наведената одредба ваквите правни и физички лица како што бил во конкретниот случај правниот субјект ЕКО КЛУБ ДООЕЛ Битола имаат право покрај тужителот да вршат услуга на

собирање и транспорт на комуналниот отпад.

Со оглед на фактот што со граничните премини управува Република Македонија и истите немаат локално значење, услугата на собирањето на комунален и друг вид на неопасен отпад може, согласно наведената одредба од Законот за управување со отпад, да им биде доделена на други субјекти надвор од оние субјекти кои ја вршат јавната услуга од локално значење.

Во оваа смисла во услови кога ЕКО КЛУБ ДООЕЛ Битола, согласно склучениот договор, имал право да ја врши услугата на собирање на комуналниот и друг вид на неопасен отпад од граничните премини Табановце и Стенковец и почитувајќи го начелото на блискост од Законот за управување на отпад како единствена депонија каде што истиот можел да го депонира собраниот отпад за соодветен надомест била депонијата Дрисла со која стопанисувал тужителот, според мислење на овој суд, тужителот бил должен и понатаму да му овозможи на овој правен субјект пристап кон наведената депонија.

Имајќи го во предвид наведеното според наоѓање на овој суд правилно е стојалиштето на тужениот орган дека со оневозможување на пристап на ЕКО КЛУБ ДООЕЛ Битола кон основната инфраструктура, односно инфраструктурни објекти за соодветен надомест, тужителот согласно член 14 став 2 точка 6 од Законот за заштита на конкуренцијата, ја злоупотребил својата доминантна позиција на релевантниот географски пазар.

Судот ги ценеше тужбените наводи на тужителот дека договорот склучен со ЕКО КЛУБ ДООЕЛ Битола бил ништовен, бидејќи согласно одредбите од Законот за управување со отпад за да може друг субјект да собира и да транспортира отпад на ниво на град Скопје треба да има дозвола од град Скопје, а дека собраните количини на отпад од граничните премини укажувале на тоа дека овој правен субјект неовластено собира отпад и од територијата на град Скопје и дека раскинувањето на договорот со ЕКО КЛУБ ДООЕЛ Битола било поради овие причини и поради неплаќање на фактури од овој субјект, меѓутоа смета овие наводи се неосновани од причини наведени во образложението на оваа пресуда.

Од друга страна судот го ценеше и тужбениот навод на тужителот дека решението било донесено спротивно на одредбата од член 23 од Законот за заштита на конкуренција и дека на тужителот не му било дадена можност за изјаснување, бидејќи од страна на тужениот орган било одлучено пред да се почека изјаснувањето од тужителот, меѓутоа смета дека истите се неосновани. Ова од причини што одредбата од членот 23 се однесува на одлучувањето на Комисијата за заштита на конкуренцијата во однос на концентрациите, а во конкретниот случај тужениот орган постапувал согласно член 15 од Законот за заштита на конкуренцијата, а од друга страна на тужителот му била дадена можност да се изјасни и истиот бил должен во рок од 8 дена да се произнесе, меѓутоа истиот тоа не го сторил.

При ваква фактичка и правна состојба на работите, судот смета дека оспореното решение е законито.

Со оглед на гореизнесеното, судот утврди дека тужбата на тужителот е неоснована и одлучи согласно член 39-а став 1 од Законот за управните спорови.

Пресудено во Управниот суд на ден 06.06.2012 година, под У-5.бр.118/2010.

Записничар - судски соработник
Роберт Јордев с.р.

Претседател на совет - Судија
Светлана Костова с.р.

ПРАВНА ПОУКА: Против оваа пресуда дозволена е жалба во рок од 15 дена по приемот на истата преку овој суд до Вишиот управен суд.

ИК/

